

Sledujete pořad
Mezi Mistryní a žáky
„Snažme se ze všech sil
zachránit naši planetu.“
Rozhovor s
Nejvyšší Mistryní Ching Hai
Mezinárodní setkání
2. srpna 2009
Meditujete dnes dobře?
(Ano.) Jste tak mladá a
sedíte tady celý dlouhý den?
Mistryně, jsem lékařka.
Během několika let,
co komunikuji
s mými pacienty
ohledně veganské stravy,
vidím na jejich
zdraví velká zlepšení,
když přešli
na vegetariánskou stravu.
S nedávnou pandemií
prasečí chřipky
a její úmrtností v poslední
době, bylo to 1016 lidí
ve všech zemích...
Teď je to už tisíc a něco.
Nemáte to číslo aktuální.
Každý den to teď velice
rychle skáče nahoru,
už se to nedá sledovat.
Mohla byste se prosím
podělit o své nápady,
jak jednat, aby se
všichni lékaři sjednotili
a mluvili stejným jazykem
o prospěchu veganské stravy,
aby se snížila
nemocnost a úmrtnost
lidských životů
a také životů
našich spoluobytel?
Děkuji Vám.
To skutečně, drahá, nevím.
Dokonce ani lékaři
nevědí o špatném
vlivu masité stravy,
například.
Říkala jsem vám, že jsem
šla jeden den ven,
šla jsem k moři,

abych se něčeho napila,
jen kvůli vánku u moře
a slunci.
Protože pokaždé,
když jste nemocní,
když jdete k moři,
uleví se vám,
to mi lidé říkali.
Vydala jsem se tam
a seděla jsem a byla tam
samozřejmě restaurace.
Prodávali alkohol
a takové věci.
A pak si k nám ten majitel
přisedl a mluvil s námi,
nebyli tam žádní zákazníci,
ne moc.
A pak jsme říkali
něco o alkoholu.
Ptal se,
proč nepijeme alkohol.
Řekla jsem: „Ne, ne,
to pro nás není dobré.“
Řekla jsem: „Je to moc zlé.“
On řekl: „Ne, ne, ne.
Víte co?
Já mám doktora
a můj přítel měl potíže
s loktem nebo kolenem,
čímkoli, museli to být
klouby, a mnoho let.
A můj doktor
mu řekl, aby pil
jednu whisky denně.“
Och, můj Bože.
Musel dostávat
od whisky společnosti
nějakou provizi.
Nevím kolik.
Nebo protože
prodává alkohol,
snažil se nás
přesvědčit, abychom pili.
Já nevím.
Ale nevěřím tomu.
Nevěřím tomu.
Řekla jsem: „Dobrá, možná
to vyléčí váš loket,
ale poruší vám to nervy
a změní to z dlouhodobého

hlediska vaše chování.
Ničí to vaše tělo,
vaše buňky a vaše nervy,
všechno.“
Když jsem byla vdaná,
můj doktor si stále doplňoval
informace
prostřednictvím seminářů
nebo knih, které se mu
dostaly do ruky
o nových poznacích,
modernější medicíně
a lékařských přístupech.
Ale nevím, zda to
dělají všichni lékaři.
V dnešní době,
když má lékař čas,
samozřejmě,
může si přečíst o škodlivém
vlivu masité stravy.
A pak se může dozvědět
o prospěchu vegetariánství.
Ale nevím,
jestli doktoři mají vůbec
čas to dělat. Víte?
Nejdřív musí hodně pracovat
pro nemocniční praxi
a pak musí pracovat
také pro velkou nemocnici
a je hodně zaneprázdněn.
Dokonce někdy o víkendech
musí pracovat 24 hodin.
A pak samozřejmě,
každý doktor se oženil
ještě předtím,
než se stal doktorem,
jistě je to tak,
tak je to bezpečnější.
Většina doktorů je již
předem zadaných.
Má-li tedy štěstí,
má jen manželku.
Jako můj manžel, měl jen
manželku a byl
zaneprázdněn. Ale jiní
doktoři mohou mít také děti
a pak pravděpodobně
několik psů
nebo ještě kočku
nebo něco jiného.

Je jako každý z vás,
zaneprázdněný.
Práce v nemocnici
a služba na telefonu
a to všechno
a přijde domů
a už je unavený.
A pak se musí postarat
o manželku
a děti a to všechno.
Nevím, zda vůbec mají čas
něco zjišťovat.
Ano? Vy máte?
Já jsem udělala průzkum.
Já ví, vy jste dobrá
lékařka, jste moje žákyně,
to je jiné!
Je mi to líto, nevím
skutečně, co dělat.
Možná jim všem můžete
napsat, ano?
Ano, to jsem udělala.
Poslala jsem jim mailem
soubor článků.
Jestli budou mít
také čas to číst.
Víte, co myslím?
Problém je v tom, že nás ten
život opravdu zaměstnává.
Nejen doktory, všechny.
I kdybyste
napsala všem doktorům,
kolika můžete napsat?
Možná můžete napsat těm
ve vaší oblasti
nebo možná ve vaší zemi.
Máte ale jmenný seznam?
Ano, mám...
nemocnice, kde pracuji.
Jen těch lékařů
nebo celé země?
Mohu sehnat seznam,
když budu chtít.
Pak napište alespoň
lékařům ve vaší zemi.
(Ano.)
Rozumíte? (Ano.)
Můžete napsat
celému světu, lékařům
na celém světě? Ne?

Mohu se pokusit.
Můžete-li, pak to udělejte.
Angažujte všechny doktory,
zasvěcené nebo přátele,
aby to pro vás dělali.
Och, je to hodně práce,
drahá.
Nevím, jak to uděláte.
Jak?
Začnu v malém.
Dobrá. Najměte si sekretářku.
Je-li někdo ve vaší skupině,
kdo toho nemá na práci
moc, požádejte ji,
aby vám pomohla.
Dejte jí seznam
a ona jich zvládne deset
za tu dobu nebo tak.
Nebo mailem, ne?
Je lepší jim poslat mail
přes jejich poštovní schránku.
Ano, já vím.
Jak to uděláte?
Prostě si najdu čas,
abych to udělala.
Ano, chudák děvče.
Skutečně vás obdivuji.
Pokud to můžete udělat,
udělejte to.
Co jiného můžeme dělat?
Je to v tomto světě velmi,
velmi, velmi obtížné.
Velmi obtížné.
Ale děkuji, že se o to
pokoušíte, děkuji.
(Děkuji.)
Jako lékařka
jste velmi, velmi zaměstnaná.
Také musíte splácet
půjčku, ne? (Ano.)
A také musíte mít auto, že?
A musíte za to auto platit
a pojištění za dům
nebo byt
nebo za všechno.
Vše stojí peníze.
Je hrozné, jak v tomto
světě žijeme, jsme tak
zaměstnaní dětmi, rodinou
a ještě chodíte ven

a rozdáváte letáky
a to všechno.
Jsem vám skutečně vděčná.
Jste hodný hoch, hodný hoch,
hodná dívka!
Doma chci někdy říct:
„Hodný chlapec,
hodná dívka, hodný pes“,
ale říkám: „Hodní ptáci“,
protože jsem zrovna
přišla od ptáků.
A říkám: „Hodný pták!“
a když jdu za ptáky,
říkám: „Hodný pes!“
Když o tom mluvím, vím,
že jsem také zaneprázdněná.
Můj Bože,
skupinová meditace tady
a otázky a odpovědi
a dopisy
a korespondence
s vládami
a různé další věci a mí psi
mě chtějí 24 hodin denně.
Nikdy mě nemají dost.
Nikdy se neunaví.
Vždy, když mě vidí, při
každé příležitosti, vždy...
lehnou si na záda,
všechny čtyři nahoře
a čekají na mne,
abych jim škrabala břicho
nebo říkala sladké řeči,
jako: „Hodný chlapče,
ty hodný chlapče.“
Miluji to,
když vyjmenovávám jejich
přednosti. Například,
„Jsi velmi loajální.
Jsi velmi milující.
Jsi velmi, velmi
inteligentní.
Máš moc, moc dobré srdce
a jsi dobrý ochránce.“
Všechno, miluji to.
Seděli by tam stále
a poslouchali
a dívali se na mne,
jako by na této planetě
nebyl nikdo jiný.

A ne jeden pes,
víte, co mám na mysli?
Mám velkou rodinu.
Víte, co myslím,
že všichni mají taky
hodně práce.
Ale máme to,
tak s tím žijeme.
Co jiného můžeme dělat?
To je někdy velice
únavné, chcete-li dělat
vše dobře.
Máte-li měkké srdce,
ano, je to ještě těžší.
Jak můžeme
sjednotit lékaře?
Máte nějaké další otázky?
Mistryně, vědci teď zjistili,
že Venuše byla předtím
stejná jako Země.
Můžete nám říct,
jestli Venuše také trpěla
globálním oteplováním
a pokud ano,
proč se jim nepovedlo
získat na jejich planetě
dost veganů,
aby zachránili planetu?
Tady je podobná situace, ne?
Na této planetě,
momentálně,
snažíme se velmi intenzivně,
máme všude
po světě Supreme Master
Television
a mnozí lidé o tom vědí.
V dnešní době je snadné
dělat na internetu průzkum
o vegetariánské stravě
atd., atd., a stejně
to někteří lidé nedělají.
Jen se toho nechtějí vzdát.
Je to zvyk.
Lidé také říkají,
že je maso návykové,
jako cigarety.
Pravděpodobně ne tolik,
ale je také návykové.
To mi říkali.
Lidé, kteří jedí maso

a lidé, kteří
dělají průzkum o mase,
to také říkají.
Na Venuši byl ve skutečnosti
kdysi život,
jako u nás.
Jednou jsem to
říkala pro Supreme Master
Television.
Psala jsem jim poznámky
a řekla,
že Venuše byla jako Mars.
Jen se příliš
začala zahřívát,
kvůli horšímu znečištění
než na Marsu.
Mars na tom nebyl
tak špatně jako Venuše.
Na Venuši to bylo
katastrofické,
vše bylo zničené.
Nezůstal tam
vůbec žádný život.
Vůbec žádný život.
Ale vidíte náš svět dnes,
také se tam dostává,
jen lidé tomu nevěří.
Neuvědomí si to,
dokud nebude vše
naprosto katastrofické,
pak ale bude pozdě.
Nestali se vegany,
prostě tomu nevěřili.
Rozumíte?
I kdyby to věděli,
bylo by pro ně příliš pozdě
na změnu nebo
tomu někteří nevěřili.
Protože, například,
právě teď máme asi
25 milionů lidí,
kteří jsou uprchlíky,
kvůli klimatickým změnám.
Ale nevidíme tady nic.
Vidíme něco?
Vidíte něco v Anglii?
Odkud jste?
USA? (Ano.)
Dobrá, vidíte něco
ve vašem okolí?

Ne! Vidíte?
A když půjdete ven
za město nebo do vaší
nemocnice a řeknou
všem lidem:
„Podívejte se, lidé už
byli vystěhovaní,
stali se uprchlíky,
kvůli klimatickým změnám.
Skutečně se to děje.
Příště to můžeme být my.“
Nikdo by o tom nepřemýšlel.
Teď rádi prasečí chřipka,
všude jsou lidé
nemocní a umírají.
A oficiální číslo je
jen jedna setina
skutečného čísla. Ano?
Ale lidé stále jedí vepřové.
Lidé stále chovají prasata.
Ta změna je příliš pomalá.
Ano,
oni o tom přemýšlejí.
Plánují, že zavřou
to a udělají tamto
a omezí toto,
ale nevidím,
že by se toho moc dělo,
protože se jich to netýká.
Ti, kdo dělají rozhodnutí
nebo jednotlivci, nevidí
vliv toho.
Je to příliš daleko, vzdálené
od jejich bydliště,
například.
Lidé, kteří žijí
blízko prasečí farmy,
například,
si stěžují na zápach.
mají potíže se žaludkem,
bolesti hlavy, jsou otráveni
a mají na něco alergie
nebo jsou doživotně nemocní.
Teď jsou celoživotně závislí
na nějakých lécích
kvůli znečištění,
kvůli různým vlivům,
které přichází
z nedalekého prasečáku.
Už se to stalo,

ale lidé, kteří žijí ve městě,
nic takového nevidí.
Možná o tom vědí,
přečtou si o tom v novinách,
ale nic nedělají.

Stále chodí do obchodu
a kupují si vepřové maso.
A jelikož ho kupují,
lidé ho tam dodávají.
Tak to dále pokračuje.
Nemůžeme toho dělat víc
než děláme.

Proto je to stejné,
jako se to dělo na Venuši.
Rozumíte tomu, proč?
Je to tak snadné.

Je tak snadné
zničit naši planetu.
Pokud se nic nezmění,
s naší planetou
se možná stane to samé.
Bude možná jako Mars
nebo jako Venuše
nebo prostě skončí,
exploduje nebo bude
neobyvatelná, vše mrtvé.
Teď se to ještě
nějak vyvažuje, protože
víc a víc lidí se připojuje
k veganské stravě.

Stále se drží.
Ale nevím,
jak dlouho se udrží.
Každý den v noci,
když Je všude klid,
skutečně pro lidi pláču.
Ve dne jsem zaneprázdněná,
mohu to vypnout.

V noci, když jsem sama,
medituji, vidím všechny
ty katastrofické situace.

Vidím lidi trpět,
vidím zvířata trpět,
jen pláču a pláču.

A moje srdce tak moc bolí.
Někdy nevím, jak to vypnout.

Chci, ale někdy nevím jak.
Jen musím pokračovat

v práci
a doufat v to nejlepší.

Dobrá, drahá. Děkuji vám.
(Děkuji Vám, Mistryně.)
Doufejme,
že to ještě zvládneme.